עירין קדישין תניינא — שמות

כי ירא מהביט אל האלקים ופעם כתיב ומשה נגש אל הערפל אשר שם אלקים היינו כי אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא וכתיב צדיק מושל ביראת אלקים והקב"ה גוזר וצדיק מבטלה והיינו בכח הצדיק לבטל כל הצמצומים אבל מחמת שהוא קיום העולם על כן ויסתר משה פניו היינו שהצדיק מסתיר עצמו לפעמים מבחינות ביטול הנ"ל כי ירא מהביט אל האלקים בחינת הצמצום וע"ז כתיב ומשה עלה אל האלקים היינו שהעלה בחינת הצמצום עי"ז שלא יסתיר יותר מהצורך לטובת העולמות וד"ל:

או יאמר כי ירא שהצדיק מקבל יראה ע"י שמביט אל אלקים היינו שרואה הצמצום וההסתר היותר אחרון שכל מה שמסתכל ורואה צמצום היותר אחרון ממשיך על עצמו יראה יותר וזהו ויסתר משה פניו היינו שהסתיר עצמו לעיין בצמצום והסתרות כי ירא מהביט אל אלקים כמו שנאמר בתפלה למשה ימי שנותינו וכו' כי גש חוש שהם דברים פשוטים לכאורה. אך האמת הוא כן מפני שהסודות ורזין עילאין הי' אצלו בטבע ולא הי' מתפעל בזה כלל כי אצלו הי' הדברים מוטבעים כמו דרך הטבע בשאר אנשים רק עיקר התפעלות שלו הי' עי"ז שהי' מסתכל בטבע העוה"ז שהוא הסתר וצמצום גדול וכמו שאמרי חז"ל ואם לאו יזכור לו יום המיתה וזה בודאי יתעורר לשוב מחמת שהיא מהצמצום היותר אחרון לכן בכל צדיק כפי עיקר עבודתו עיקר קבלת היראה מהביט אל האלקים. זה הפירש ומשה עלה אל האלקים היינו שע"י שם אלקים שהיא הצמצום יש עלי' לבחינות משה לשורשו כי העיקר הוא היראה מהשי"ת שממשיך יראה מהביט אל האלקים שהיא הצמצום וד"ל: